

[Bilgrav-Nielsen]

riske ansvar for at administrere den lovgivning, der er vedtaget i Folketinget.

(Kort bemærkning).

**Ole Espersen (S):**

Statsministeren sagde for et øjeblik siden, at regeringen nok skulle stemme for finansloven, og så havde man åbenbart efter statsministerens opfattelse opfyldt sine forpligtelser. Hvis det er rigtigt, at denne lov kan administreres i kraft af den gældende og den kommende finanslov, er der jo ikke noget problem, og det viser jo altså, at aktstykket måske er overflødig, som nogle har antydnet, og har andre formål end at skaffe de nødvendige bevillinger. Og derfor er mit første spørgsmål: Kan loven administreres, blot ved at vi følger den gældende og den kommende finanslov?

Det næste er statsministerens udtalelser om regeringens holdning i denne sag, som andre allerede har været inde på. En konsekvent holdning i en sag, hvor man ikke vil administrere en lov, er naturligvis at undlade at indstille loven til stadfæstelse. Det har regeringen gjort, og dermed har regeringen forpligtet sig til at administrere loven.

Jeg er klar over, at tidligere folketingsbeslutninger har pålagt regeringer at fremsætte lovforslag. Det har regeringerne også gjort, men man har vel til fulde og i god tro administreret disse love, selv om de var vedtaget mod regeringens stemmer. Og med hensyn til administrationen af den lovgivning, vi taler om her, hører de nødvendige bevillinger altså med efter regeringens opfattelse. Derfor er man kun konsekvent, hvis man drager omsorg for, at disse bevillinger tilvejebringes. Gør en regering ikke det, står vi i den samme situation som i går, og så må vi diskutere ministeransvarlighedsloven og ministrenes pligt til at overholde de forpligtelser, ministre nu engang har.

**Statsministeren (Poul Schlüter):**

Jeg medgiver gerne hr. Ole Espersen og andre, at de bevillingsretlige og statsretlige problemer, som er involveret i denne konflikt, er overordentlig interessante. Der er også fortilfælde til det, vi diskuterer her, men jeg ved ikke, hvor dybt man dengang gravede i det bevillingsretlige og forfatningsmæssige. Jeg tænker f.eks. på en situation fra juni 1982, da vi oplevede, at 3 af i alt 6 socialdemokratiske med-

lemmer af Finansudvalget undlod at stemme ved behandlingen af aktstykke nr. 336 angående opstilling af luftværnsraketter i Odense. Socialdemokratiet havde regeringsmagten på det tidspunkt, og aktstykket var fremsat af forsvarsminister Poul Søgaard. Jeg tror, at mange kan huske denne bemærkelsesværdige episode.

Her oplevede vi altså, at 3 ud af 6 socialdemokratiske udvalgsmedlemmer undlod at stemme, og vi kan jo studere dette og andre fortillfælde lidt nærmere, for det er ikke uinteressant. Jeg kan godt se, der er en problemstilling her, det sad jeg også og tænkte over før, og vi vil fortsætte med at overveje situationen, når aktstykket kommer tilbage til Finansudvalget. Man må spørge sig selv, hvad der så sker. Hverken finansministeren, socialministeren eller jeg selv har stemmeret i Finansudvalget. Det har regeringspartierne medlemmer naturligvis, men hvis de måtte beslutte sig til at undlade at stemme, hvad kan man så gøre ved det? Det er jo netop problemstillingen. Men jeg tror nu, at det går nok endda, når man får tænkt sig lige så grundigt om, som jeg mener jeg har haft lejlighed til.

(Kort bemærkning).

**Dueftoft (CD):**

Som repræsentant for et af de partier, der stemte imod loven, men agter at stemme for bevillingen, vil jeg gerne sige til både statsministeren og regeringen, at det er vores opfattelse, at man tager de politiske kampe i forbindelse med selve lovgivningen, men ikke bagefter i forbindelse med den opfølgende bevilling til den lovgivning, som er blevet stemt igennem. Jeg mener, det er urimeligt at tage en dobbeltkamp. Har man tabt det ene sted, må man acceptere, at der er nogle følgevirkninger det andet sted, som det samlede Folketing har ansvar for, og hvis man ikke vil det, må man opgive regeringsansvaret.

Jeg vil i øvrigt sige, at jeg forstod ikke helt regeringens eksempel fra 1982 med Socialdemokratiet. Jeg mener, at det afgørende her må være, hvordan ministrene stemmer, ikke hvordan Venstre og De Konservative stemmer, fordi det er ministrene, der har ansvaret for administrationen. Jeg husker da fra den tid, hvor CD var med i regeringen, at i visse situationer fulgte vore ministre regeringen, mens gruppen